

Szerkesztői iroda:

Kossuth Lajos-utca (Máriaffy-ház),
a hová a lap szellemi részét megillető közle-
mények intézendők.

Az „Ellenzék” előfizetési díja:

Egész évre 32 korona.
Félévre 16 korona.
Negyedévre 8 korona.
Egy hóra 3 korona.

Egyes szám ára 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és
ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatkak vissza.

Nyilatkozat.

A kolozsvári függetlenségi és 48-as
párt központi bizottsága november 17-én
tartott gyűlésén egyhangulag elhatá-
rozta a függetlenségi polgárok tudomá-
sására hozni a következőket:

A függetlenségi és 48-as
párt Kolozsvárt már hosszú
idő óta megfelelő szervezet-
tel bír és mint ilyen, minden ki-
náló alkalommal érvényesítette is
a maga, e nemű szervezetében rejlő
erejét.

A legutóbbi képviselőválasztás al-
kalmával a párt két árnyalata —
tudvalevőleg, oly értelmű megállá-
podásra jutott, hogy közös támoga-
tás mellett felváltva fognak a kerü-
letekben képviselő jelölteket állí-
tani.

A függetlenségi és 48-as párt hi-
ven áll ezen megállapodás mellett és
épen ezért sajnálattal látja azt,
hogy a Kossuth párt a meglevő
párt rovására akar szervezkedni,
ezáltal a pártot erősítés helyett gyö-
ngíti és az ugyan egy politikai elvet
valló férfiak aktióképességét a közös
politikai ellenféllel szemben meg-
bénítja.

Ezt a mozgalmat a pártközi egyes-
séggel nem tartja megegyeztethető
ek.

A kolozsvári függetlenségi
és 48-as párt központi inté-
ző bizottsága.

A birodalom.

Kolozsvár, nov. 18.

Mióta veszik észre, hogy a nem-
zet haraggal fogadja az újoncz létszám
emelését és szegény, nyomorult életvi-
szonyainál fogva nem hajlandó a czi-
vilistát emelni: azóta sűrűn kezdik em-
legetni megint, a birodalmi eszmét, a
birodalmi egységet, a nagy hatalmi ál-
lást és a nemzetnek ezek érdekében ho-
zandó kötelei áldozatát.

Természetesen az egész birodalmi
eszme osztrák találmány és osztrák
gondolat. Osztrákok találták ki azért,
hogy mindkét államban vezérszerepet
játszhassanak, magukhoz ragadják az
uralmat és ők diktáljanak a monarchia
minden népének.

A birodalmi eszme nem ismer nem-
zeti törekvéseket, nemzeti hagyományt,
nemzeti jogot, szokást és erkölcsöt,
nemzeti lelkesedést, népszabadságot és
ideálokat, hanem csak eszszárt, mely
az osztrákokkal, az osztrákoktól körül-

TÁRCZA.

Színek.

I. Kék.

A hit Pál apostól szerintszilárd alapja
azoknak a dolgoknak, miket remélünk és
bizonyítéka azoknak, miket nem látunk.

A költők gyakran hasonlítják a hitet
kék virághoz; gondoljunk azután „a roman-
ticismus kék virágá”-ra, a francziák „contes
bleus”-jére, a „kék levegőre”, a németek
„in’s Blaue hinein”-jára s megtaláljuk a kap-
csolatot a kék szín és az irrealis, vagy he-
lyesebben szólva a láthatatlan, érzékelhet-
len dolgok világa között. Hogy különben a
kék színek szimbolikájában a hit színe már
az égboltozat színéből megmagyarázható,
hova hívőleg tekintünk fel, tudva, hogy bár
gyakran felhős is az ég; a kék mégis ott
van mögötte, ott van felette.

Földi világunkban kétségtelenül a kék
a színek között nem az első helyet foglalja
el. Igaz, a kék virágok kedvenceink, mert
csöndes, üdítő szépségükkel elbájolnak, s
mert a symbolika hatalma a költői varázssal
ruházta fel. De különben a kék, mint disz
sem különleges nemességre, sem kétségbe-
vonhatlan szépségre igényt nem tarthat. Söté-
tét árnyalataiban komor hatású, közeledik a
feketéhez és világos nűanszaiban, mint any-
gok színe könnyen kiáltó, rikító lesz.

A sötétkék szín alkalmas a legkevésbé esz-
tétikus foglalkozások, hivatalok embereinek
ruházatához. Világosabb árnyalatai az olesó,
mosható szövetekre igényt nem tarthat. Söté-
tét árnyalataiban komor hatású, közeledik a
feketéhez és világos nűanszaiban, mint any-
gok színe könnyen kiáltó, rikító lesz.

Kék függönyök, redonők rendesen nem
jól állanak. Kék színtűvel burtozott szoba
szalonnak vagy boudoirnak adhat érdekes,
kaczer jellegű, de mint lakószoba díszítése

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

véve a birodalom élén állva, a biro-
dalmi eszmétől áthatva, a birodalmi tö-
rekvéseket ápolja minden más irányval
és érdekek szemben.

Ez az imperialis törekvés immár
századok óta sorvasztó átokként nehe-
zedik a magyarra, a melyik még mind
nem akar beleolvadni a birodalmi egy-
ségbe, s talán a többi népek is tőle ta-
nulják el, hogy mind e széles monar-
chiában született halandók nem lehetnek
telivér osztrákok. A birodalmi eszme
ápolása okozta kinszenvedéseink nagy
sokaságát, a mit nem tudunk se elfe-
lejteni, se megbocsátani az osztráknak,
mely jogtalan, hódító törekvéstől ve-
zetne, megtámadta nyelvünket, szabad-
ságunkat, intézményeinket, vagyonun-
kat életünket.

Isten különös kegyelme, hogy még
élünk, ha tekintetbe vesszük, hogy az
osztrák belolvasztási törekvések a biro-
dalmi egységbe nem mindig fegyverrel
kiséreltettek meg, mert ehhez az osztrák-
oknak sem ereje, sem vitézsége nem
volt soha, — s ha mégis vérbe gázolt
Magyarország földjén, azt csak idegen
hatalom segítségével tette, — mon-
dom nem fegyverrel, hanem ármány-
nyal, rut szemfényvesztő játékkal, vesz-
tegetéssel és árulással igyekeztek befe-
jezni a nemzeti megsemmisítés átkos
munkáját.

A történelem feljegyezte, hogy mi-
lyen óriási erőfeszítésekkel küzdöttek ők
nemzeti létünk alapja ellen. Miként
igyekeztek koldussá tenni, hogy aztán
szolgákká stüldjünk. Miként kísérték
figyelemmel mindazon törekvéseket, me-
lyek gazdasági, kereskedelmi és nem-
zetművelődési szempontból nálunk ki-
sérletbe vétettek. Bármíhez kezdtünk:
megjelent az osztrák a birodalom kö-
zös érdekében, hogy minden intézményt
elfojtsan, minden törekvést kiöljön.

A nemzet fiatalból toborzott magá-
nak kémeiket, árulókat pénzzel, ranggal,
kittintetéssel. Kihasználta az emberek
rossz szenvedélyeit s ha vesztegetéssel
nem boldogult, kezdődött az üldözés, a
jogfosztás a hamis vádaskodás.

A birodalmi eszme érdekében nem
fejlődhetünk gazdaságilag soha, mert
az osztrák gondoskodott arról, hogy
iparunk és kereskedelmünk megmarad-
jon provinciális jellegűnek mindig. Ál-
lami szervezetünk ismét csak a biro-
dalmi eszme érdekében nem fejlődött s
önállóságunk, alkotmányunk jellekszer
volt az osztrák kezében, a melyet ő
tetszése szerint forgatott. Áruló, felfor-
gató, rebellis volt a neve annak, a ki
a nemzet önálló jogairól beszélt s a ki
a nemzeti érvényesülés ideáiról álmo-
dott. A birodalmi eszme érdeke a nem-
zet természetes védelmi eszközét, a had-
sereget is teljesen elidegenítette. Állam
volnánk, a monarchia egyenrangú és
egyenjogu állama Ausztriával, de had-
seregünk nincs, mert a birodalmi eszme
érdeke úgy kívánja, hogy a hadseregre

áldozunk ugyan milliókat, de annak a
hadseregnek se nyelve, se szelleme ne
legyen a miénk. Hogy velünk ne érez-
zen, sőt minket idegennek, ellenségnek
tekintsen. Hogy előtte csak valami bi-
rodalom homályos képe lebegjen, de
hazája ne legyen itt a Kárpátok között.

A birodalom egysége kívánta,
hogy a külföld soha se ismerje meg a
nemzetet igazi létezésében. Államisá-
gunkat az osztrák mindenütt és min-
denben elikkasztotta. Czimereinknek,
lobogónknak nem volt helye a közös
intézményeken az osztrák kétféjű sas
és a sárga fekete zászló mellett, mert
az osztrák önteltség és irigység min-
denben egyedül ohajtott érvényesülni
és mindenütt egyedül akart haszonhoz
jutni.

Soha egy pillanatban sem szűne-
telt az osztrák akna munka, ha a ma-
gyar nemzetnek jogait kellett konfis-
kálni, vagyonát kellett harcolni, ere-
jét kellett gyöngíteni, tekintélyét kel-
lett csorbitani. Mindenütt megjelent az
osztrák kéz, hogy a mérlegbe dobja a
birodalmi egység Brennus-kardját. A hol
becsapott szép szerével: becsapott
kegyetlenül. A hol nem boldogult az-
ármánnyal, boldogult a beámtéréivel,
a zsandárjaival a policziájával, a börtö-
néivel és a bitófáival.

A nemzet nyögött, türt, fizetett,
eladósodott, koldusbotra jutott, mert
gondoskodott arról is az osztrák, hogy
a sok jogtalanságon ne hogy felhábo-
rodjék és megbontsa a birodalmi egy-
séget. Gondoskodott az által, hogy bi-
rodalmi hadsereget növelt osztrák szel-
lemben és német vezénnyel. Hát so-
hajtozhatunk eleget. Sok van a rová-
son, de azért, nem szűnnek meg újabb
terhekkel tenni súlyosabbá nehéz hely-
zetünket. S mindezt miért? Mert a bi-
rodalmi egység, a monarchia nagy ha-
talmi állása és a mint Fejérváry gene-
ralis ur mondja, — a hadsereg nél-
tapasztalt hiányok pótlása így kívánja.

Mi lesz a katonai javaslatokkal?

Budapesti tudósítónk közlése szerint politikai
körökben nagy jelentőséget tulajdonítottak a
magyar és osztrák országgyűléseknek bete-
jesztett katonai javaslatoknak, miután az a
nézet volt uralkodó, hogy ezeknek el nem
fogadása végzetes lehet a Körber-kormányra
vagy a „Reichsrath”-ra, vagy mind a kettő-
re. Beavatott helyen azonban nem osztják
ezt a véleményt; a katonai kormányzat im-
már nagyon lemondólag itélkezik a véderő-
javaslatok dolgában és tisztában van azzal,
hogy azok ebben az évben törvénygyek nem
lesznek. Bécsben ugyan az akadályokat el
lehetett volna még háritani, mivel a csehek
a koronával szemben nem szívesen ellene-
ztek volna a legvégsőig a javaslatok megsza-
szavazását és azután a Körber-kormány is
teljes súlyát latva vetette volna ezek érde-
kében. De azok a hírek, amelyek Budapest-
ről érkeztek, valószínűvé tették, hogy az új
katonai követelmények ellen a magyar or-

szágygyűlésen sikerrel fognak obstruálni és
ezzel az ügyre fordított bécsi erőlködés volta-
képen tárgyalanná vált.

Bukik-e?

Kolozsvár, nov. 18.

Az osztrák parlamenti viszonyok teljes
zilaftása mellett magyar parlamenti és poli-
tikai körökben az a nézet, hogy Széll Kálmán
állása is feltétlenül meg van ingatva.

Körber föltétlenül bírja a korona bizal-
mát; s a koalíció körül elért tagadhatatlan
sikerei után, uralmon maradásához szó nem
lérhet.

De már egy olyan politikai zsonglör
nincs is Ausztriában, aki nyomdokaiba lépve
folytathatná a játékok az osztrák pártokkal.
Bizonyos tehát, hogy Széll Kálmán két eshe-
tőség előtt áll: vagy elfogadja Körber újabb
föltételeit s akkor a magyar parlamentben
válík azonnal tarthatatlanná a helyzete, vagy
nem hajlandó aláírni az újabb követeléseket
s akkor a korona vonja meg tőle bizalmát.

Széll Kálmán a dolgok ilyen állapota
mellett a bukást el nem kerülheti.

Megeshetik ugyan, hogy Széll Kálmán
önként nyújtja be lemondását, amit a király
nem fogad el.

Széll ekkor vagy tanácskozik a szabad-
elvű párttal, amelytől az újabb áldozatokat
igyezkisik majd kicsikarni, vagy csak egy-
szertien ujra fölveszi az ügyek intézését.

Lehetetlen még csak el is képzelni,
hogy a szabadelvű párt, különösen a volt
nemzeti párt, már pusztá számításból, önérdék-
ből a jövőre nézve, belemenjen újabb áldo-
zatokba, ha arra Széll a pártot esetleg eleve
rábírná akarná.

Azt sem tudjuk elhinni, hogy a volt
nemzeti párt tagjai s velük a disszidensek
kényszer-helyzet elé állítva meghajoljanak
Széll és Körber akaratának. Széll Kálmán
szekere végkép megfenekelett s a menekülésre
ut semerre sincs.

Merénylet a belga király ellen.

Brüsszel, nov. 18.

Rubino kijelentette a vizsgálóbíró előtt,
hogy az olasz királyt épp oly szívesen ölte
volna meg, mint a belgát. Londonban az olasz
nagykövetség szolgálatában volt és azzal biz-
tált meg, hogy ügyeljen az ottani olasz anar-
kistákra. Rubinot spieszlinek ismerték társai
és úgy látszik, hogy a merényletnél rehabili-
tálni akarta magát.

Az angol királyt ellen, kit nagyon öriz-
nek, mit sem tudott elkövetni, így hát a
szomszéd állam uralkodója ellen fordult.

A revolverét azon a pénzen vásárolta,
melyet az olasz nagykövetségtől kapott kém-
szolgálatiért. Rubinó egyébként az állítja,
hogy hamis adatokat nyújtott megbízóinak,
kiket ily módon félre akart vezetni. A revolver,
melyet a nagykövetségtől kapott négy
font sterlingből vásárolt egy ószeresnél, ki-
lencz milliméteres kaliberről.

Azonkívül 50 patrónát vett. A merénylet

után még 46-ot találtak nála. Mihelyt meg-
érkezett Brüsszelbe, megvette a király és a
flandriai herczeg fényképeit, hogy megismer-
hesse őket. Mindennap sokáig ügyelgett a
vasuti pályaházakban, azt remélve, hogy ott
találja az uralkodó-család valamelyik tagját.
Ez azonban nem sikerült. Ekkor meghallotta,
hogy szombaton gyászmise lesz az elhunyt
királynéért. Már reggel kilencz órakor befu-
rakodott a templomba de minthogy a meg-
hívott vendégek részére nem volt elég a hely,
a többi betolakodott emberekkel együtt ki-
kergették a templomból. A templom előtt le-
selkedve az udvari fogatokra a második ko-
csiban ráismert a királyra. Már elszűtötte volna
revolverét, de az utolsó pillanatban előlött
szándékától, mert attól tartott, hogy eltalál-
hatná az előtte álló gárdista katonák egyi-
két. A mikor a mise után elhajtottak.

A merénylő vallomása.

Brüsszel, nov. 16.

A merénylőt a rendőrség átadta az
ügyésszégnek, hol minden habozás nélkül be-
vallotta, hogy anarchista. Amikor azt kér-
dezték tőle, hogy mi indította a merényletre,
Rubino így felelt:

— Meg akartam büntetni a vén
latrot mindazért, amit leányul, Lujza
és Stefánia ellen vétett!

Rubino a kihallgatás további folyamán
elmondta, hogy ő a Párizsból hazaérkező ki-
rályt már a pályaúdváron leste, de sem ott,
sem később a Gúdula-templomba, ahova szin-
tén befurakodott, nem talált alkalmat arra,
hogy a merényletet végrehajtsa. Ez okból
nem várta be az istentisztelet végét, hanem
előre kisietett, hogy a királyt az utcán
meglesse.

Brüsszel, nov. 16.

A merénylő, akit tegnap egész napon
át vallattak elkeseredett szavakkal eszetelte,
hogyan lett ő anarchista. Eleinte ő is csak
arra gondolt, hogy biztos jövőt és existenciát
alapítsan magának, de mint munkát mindig
csak ide-oda dobálta a sors, kihasználta,
éhezettették, míg végre hitét és reményét
vesztette. Hét évig élt Londonban, hol elcsé-
bitották a tett propagandájának apostolai.
Felesége és gyermeke van, akik most is
Londonban élnek. Rubino valóságos vádbeszé-
det tartott a főnnálló társadalmi rend ellen
és zűrzavaros tirádát e fölkiáltással végzte:

— Ne higgyék, hogy nekem épen Lipót
királyt ölte le! Én még szívesebben ölt-
tem volna meg az olasz királyt vagy bár-
mely más uralkodót, akik a népet éhezni
engedik.

A merénylőnek büntérsa is van, egy
Chappellier nevű anarchista, akit tegnap szin-
tén letartóztattak.

Olasz lapok véleménye.

Róma, nov. 16.

A Lipót király elleni merényletnél fog-
lalkozva a Tribuna azt írja, hogy a merénylő
mellett semmiféle mentéség sem lehet fel-
hozni. Ez a büntet egy új lapja az örületes
anarkista teóriának.

A többi lapok hasonló módon foglalko-
znak az eseménynyel.

LEVELEK.

Erzsébet gyászünnep. A dővai m. kir.
áll. főreáliskola ifjúsága folyó hó 10-én d. e.
11 órakor a tornacsarnokban boldogult Er-
zsébet királynékn emlékeztetere gyászünne-
pélyt tart. Az ünnepi beszédet tartja Haj-
duczky József tanár.

— Mintha bizony valaha házasságra
lépnék egy olyan férfival, aki egy más asz-
szonyt szeret! tört ki Kóra heves indigná-
cióval.

— Eppen ez volt az ami Russellt vissza-
tartotta — mondá lady Vale szeliden.

— Erezte, hogy ez olyan volna mintha
a szabadságát kőné vissza és ő kész volt az
ígéretét teljesíteni és azon törekedett volna,
hogy lojalis férj legyen belőle.

Hirtelen könnyek fakadtak a Kóra sze-
mében.

— Én ezt el tudom ő róla hinni, mondá
remegő hangon. Én soha sem fogok ezen a
világban egy másik Russellt találni! De ő
nagyon is jó volt nekem és én azt mindig
tudtam!

És lady Vale én most nem átallom ma-
gának elmondani — mert tudom, hogy nem
fogja azt mások előtt ismétlni — hogy va-
lósággal én tettem sir Russellnek házassági
ajánlatot és nem ő nekem.

Az az ugy értem, hogy olyan dolgokat
mondtam, melyek egyedül csak azt jelent-
hették és kegyed tudja, hogy Russell milyen
a nőkel szembe, ő nem tud saját magára
gondolni, mindig azokat kell, hogy előbb
tegye.

Én feltettem magamban, hogy sir Vale
Russellhez megyek férjhez még mielőtt őt
jóformán ismertem volna. Az arca megte-
szett, érdeklődtem iránta és Valton udvarban
szintén.

Azt gondoltam, hogy ő vele rosszul bán-
tak és én a dolgokat helyre kívántam az ő
számára hozni, kegyed tudja, hogy mi az
midőn egy nő valamire elhatározza magát és
és mióta ebben az én akaratom érvényesült
kisebb vagy nagyobb arányban mindig bol-
dogtalan voltam. Azt gondolom, hogy idővel
szinte örülni tudok, hogy — hogy mindennek
vége köztűntik.

Lady Vale lehajolt hozzá és megcsókolta.

— Én tudom, hogy magának igaza van;
ott nem lehet igazi boldogság ha a tökéletes
szerelem és bizalom hiányzik; de magától

1246. 1—1.

K. Csoma Imre,
kir. bir. végrehajtó.

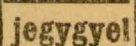
Kolozsvárt, 1902. Október 28.

845. 7—x.

1242 1—2

kis- és közép-kereskedők
Takarék és Hitelszövetkezete.
igazgatósága.

szarvas vagy kules

1167 8—40

Mindenütt kapható.

szándékozik beszerezni, az kérje a
szőlővesszőkről szóló név és
árjegyzéket **Caspari Fr.-től**
Medgyesen, Nagy-Küküllő m.

váltóra, folyószámlára, ingatlanokra, értékpapírokra. 1235 3—4

Ingatlan és jelzálog forgalmi és adásvételi intézet
KOLOZSVÁRT, Sétatér-utca 6. sz.

stek.

INKEI (Indig) MIHÁLY
női szabó. 1124. 17—20.

kapni :

Ludasi, Nagytózsda, (Főter.)
Globus, (Főter.)
Gácsér Mari, Szentegyház-u.
Strahál Ferencz, (Bükei-
utódja) Főter.
Flora Gyula, Széchenyi-ter.
Árnirás Bogdán, (Deák
Ferencz-utca.)
Benke Dezső, (Kossuth
Lajos-utca.)
Juhos László, (Egyetem-u.)
Baka József, (Árpád-utca.)
Végh Sándor, (Egyetem-u.)
Krisoffer, (Ferencz József-u.)
Schwarcz, (Főter.)
Zsilinszki Á. (Széchenyi-ter.)
üzletében.

815. 50—x. **Az igazgatóság.**

ruha szövetek	95 kr.
-------------------------	--------

Ágyterítők, csipke függönyök és

Telefonsz. 399.

STERN JÓZSEF lisztkereskedőnél, Wesselényi Miklós
utca 12 szám alatt kaphatók.

Egy próba megrendelés elegendő, hogy erről bárki is meggyőződést szerezhessen. — Ugyanott a közönség kényelmére a legintimusabban mindennemű finom minőségű fűszerárak is, valamint elsőrendű, kitűnő minőségű

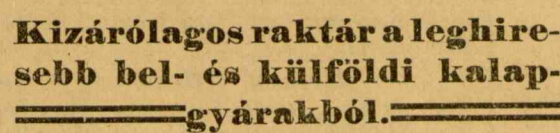
TÜZIFA waggon és ölszámra, vágottfa mászsánkint házhoz szállítva, **TÜZIFA**
teljes méret és felelősség mellett kaphatók. _____

972. 25—30. STERN JÓZSEF liszt, fűszer és fakereskedő.

Malom-uteza 28. Erdő

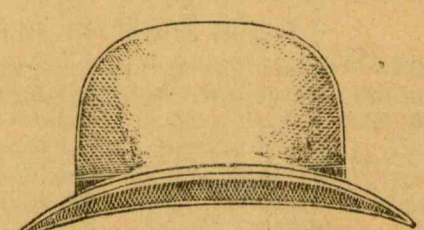
Fiók-üzlet :

Egyetem-u. a New-Yorkkal szemben.

Minden idényre új modellek

a legdusabb választékban.

1060.

A nálam vett cylinder kalapok ingyen vasaltatnak.

28—50

valamint modern, stílszerű lakás berendezésekből

Vanadium in OREs II, by J. SZCZEPAN, Institute of Chemistry, University of Wrocław, Poland. 1977. 100 pp. 1200 rub. 1980. 1000 rub.

Kolozsvárt Szentegyház-u. 6. sz.

K01024

11: 1

Fodor József magyar kir. udv.
butorgyárosnál.